

I øvrigt tror jeg også, at landbruget som helhed med tiden vil indse, at selvfølgelig skal vi gå ad denne vej. Selvfølgelig skal vi gå i retning af at omstille vores produktion, så den kan foregå uden brug af sprøjtemidler, og det erkender Venstre såmænd selv i deres beslutningsforslag. Så begynd dog at spille positivt med i de sager i stedet for at være på tværs og komme med en argumentation, som om der ikke eksisterer miljøproblemer på området, for det gør der jo vitterlig. Vi er forpligtet til at være med til at løse dem, og det giver vi et lille bidrag til i dag.

(Kort bemærkning).

Mariann Fischer Boel (V):

Hr. Jes Lunde taler om tabere og vindere, og jeg vil godt sige, at taberne ved dette forslag, hvor man har en værdiafgift, reelt bliver dem, der vælger at købe de dyre, selektive og meget smalle midler. Det håber jeg hr. Jes Lunde vil give mig ret i.

Og det er derfor, værdiafgiftsberegning ikke er den rigtige måde, hvis man vil støtte miljøet. Når anvendelse af plantebeskyttelsesmidler er nødvendig – og det accepterer hr. Jes Lunde jo – er det i hvert fald vigtigt for miljøet, at vi finder og bruger de mest miljøskånsomme midler. Derfor mener vi i Venstre, at for at sikre forbrugerne en mulighed for at udvælge de rigtige og miljøvenligste midler skal der udarbejdes nogle belastningsindeks, så forbrugerne kan se, hvad det egentlig er, de køber.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Jeg vil også gerne sige til hr. Jes Lunde, at det jo er den omvendte pædagogik, når man straffer de mest miljøvenlige midler hårdest.

Men det, der egentlig fik mig til at gå herop, var hr. Jes Lundes udsagn om, at vi belaster miljøet, når vi bruger midlerne. Men hvad er det, der belaster miljøet, og hvornår gør vi det? Det sker jo, når vi bruger midler på steder, hvor mulden er skrællet væk, som f.eks. på DSB's arealer, hvor der ikke er de mikroorganismer og den ilt, der skal til for at nedbryde pesticiderne; så suser de ned til grundvandet sammen med regnvandet.

Men når vi bruger midlerne ude på markerne i de mængder, der er foreskrevet, nedbrydes de, og så får vi ikke belastningen af miljøet; specielt ikke, når vi kan bruge de nye og mere miljøvenlige midler. Derfor skulle man lægge op til det i stedet for.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Det er til fru Mariann Fischer Boel, som taler om, hvem der taber, og hvem der vinder.

Jeg synes ikke, jeg kan lade være med at sige, at hvis man går ind for Venstres forslag, bliver det helt tydeligt miljøet og grundvandet, der taber. Det er sådan i dag, at man i 14 pct. af samtlige undersøgte boreringer finder pesticider, og det skulle jo nødig blive sådan, at resultatet af udviklingen bliver, at landmændene til sidst kan nøjes med at vande markerne.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Nu begynder Venstre jo at snakke fornuftigt.

Jeg synes, at det, der blev sagt i de to korte bemærkninger efter mit indlæg, er noget, man kan diskutere. Jeg er sådan set enig i, at det var bedre, hvis afgifterne kunne udmåles efter giftighed og belastning end efter værdi. Det er et tema, vi har gjort meget ud af i forhandlingerne, kan jeg godt sige, og det er det, SF er gået efter. Men vi har fået den besked fra Miljøstyrelsen, at det kan man ikke endnu, for man ved simpelt hen ikke nok om giftbelastningen, til at man kan differentiere efter den. Men den dag, man kan det, er SF selvfølgelig parat til det, for det er selvfølgelig mere optimalt; det er jeg sådan set helt enig med Venstre i.

Jeg synes, det er godt, hvis Venstre begynder at bevæge sig lidt konstruktivt ind på området for at diskutere, hvordan vi *kan* lægge afgifter på sprøjtemidler i stedet for at diskutere, om vi *skal*, for selvfølgelig skal vi det. Men jeg vil gerne gå ind for metoden med at afgiftsbelaste efter midlernes giftighed. Tilsvarende er jeg meget enig med Venstre i, at belastningen er meget voldsom, hvis man bruger sprøjtemidler på udyrkede arealer som f.eks. DSB's arealer, og det betyder vel, at SF kan regne med Venstres støtte til et påbud fra Folketinget om, at det skal være helt slut med at sprøjte på de arealer.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Til hr. Martin Glerup: Det er korrekt, at vi ikke er godt nok oplyst om, hvordan minimidlerne virker, og jeg ved heller ikke helt nøjagtigt, hvad en ny boring koster; men det ved miljøministere- ren måske. Man kunne måske sige, at de nuværende afgifter på 15-17 mio. kr., der går direkte i statskassen, burde gå til en hurtigere og bedre forskning, så vi hurtigere kunne få lavet en indeksering af vores midler.